

๓๘ ที่พึ่งสุดท้าย

พี่สาวคนที่ ๒ เป็นคนเก่ง ร่าเริงจิตใจดีมีความกตัญญู ชอบทำบุญถวายสังฆทาน ปล่อยสัตว์ปล่อยปลา เมื่ออายุได้เพียงสามสิบเศษ พี่สาวป่วยด้วยโรคมะเร็งที่ลามจากเต้านมไปที่กระดูกสะโพก ก่อนเสียชีวิต พี่สาวได้ร้องเบา ๆ ด้วยความเจ็บปวด ญาติ ๆ ก็ช่วยกันสวดมนต์ที่ข้างหูละบอกให้พี่สาวจับพระพุทธรูปองค์ใหญ่สีทองไว้ ดูเหมือนกับว่าพี่สาวจะได้สติ มีเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ต่อมาพี่สาวก็หยุดร้อง หยุดกระสับกระส่าย จนกระทั่งเสียชีวิต รวมอายุ ๓๓ ปี

บุญกรรมใดทำให้พี่สาวเป็นมะเร็งและอายุสั้น พี่สาวมีความรู้สึกอย่างไรที่ได้จับพระพุทธรูปเอาไว้ก่อนจะเสียชีวิต ขณะนี้พี่สาวอยู่ที่ไหน เป็นอย่างไรบ้างคะ

คุณครูไม่ใหญ่

พี่สาวเป็นมะเร็งบะเรงและอายุสั้น เพราะกรรมในอดีตตอนเป็นผู้ชายเจ้าชู้มาก ได้ทูปช้อมภรรยา มีอยู่คราวหนึ่งได้มีปากเสียงกับภรรยาจนบันดาลโทสะทูปช้อมภรรยาจนตายโดยไม่มีเจตนา ด้วยวิบากกรรมนี้จึงทำให้ชาตินี้มาเกิดเป็นหญิง เป็นมะเร็งบะเรงที่เต้านมแล้วลามมาที่สะโพก เพราะเอาเท้ากระแทบภรรยาจนตายคาเท้าโดยไม่เจตนา เพราะความโมโหไม่ได้คิดจะเอาให้ตาย แค่ให้หลาบจำเท่านั้น

ก่อนเสียชีวิตพี่สาวจับพระพุทธรูป ก็ทำให้มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ทำให้นึกถึงพระพุทธรูปเจ้าจิตผ่องใส บุญที่เคยทำเอาไว้จึงได้ช่องหล่อเลี้ยง ตายแบบหลับแล้วตื่นขึ้นเป็นเทพธิดามีวิมานทองของชั้นดาวดึงส์เฟส ๓ ได้รับบุญที่อุทิศไปให้ มีสภาพดีขึ้นจะ

๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘